

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120209065
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1120209065.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Eleny Kúšovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, zast. Okresným úradom Bratislava, so sídlom Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, práv. zast. Dentons Europe CS LLP, so sídlom One Fleet Place, Londýn EC4P 4GD, zapísaná v registri obchodných spoločností Anglicka a Walesu pod registračným číslom OC340214, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, so sídlom Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 36 861 391, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Po, vložka č. 1665/B, JUDr. Peter Kubina, advokát spolupracujúci s Dentons Europe CS LLP, číslo licencie SAK 4870, so sídlom Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, JUDr. Daniel Lipšic, LLM, advokát spolupracujúci s Dentons Europe CS LLP, číslo licencie SAK 1815, so sídlom Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: 1. F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX R., 2. G. R., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX R., obaja práv. zast. JUDr. Adela Valocká, advokátka, so sídlom Radvanská 1, 810 00 Bratislava, v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných v I. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Cbi/15/2020-142 zo dňa 08.06.2020, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Cbi/15/2020-142 zo dňa 08.06.2020 potvrdzuje.

II. Žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade priznáva plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, na úhradu ktorého sú žalovaní v 1. a 2. rade zviazaní spoločne a nerozdielne.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie, na návrh žalobcu, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným v 1. a 2. rade zakázal nakladať s nehnuteľnosťami označenými vo výroku rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia, spojeného s konaním vo veci samej, vzhľadom dôvodným. Žalobca osvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a potrebu ochrany porušeného práva, t. j. skutočností, z ktorých súd vyvodil závery o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia.

1.1. Výkladom ustanovení § 57, § 107a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZKR“) dospel k právnomu záveru, že žalobca preukázal hmotnoprávny vzťah k predmetu sporu, ktorý osvedčuje jeho vecnú aktívnu legitímáciu. Uviedol, že výklad práva, podľa ktorého štát nemá postavenie prihláseného veriteľa a nemá právo odporovať právnym úkonom úpadcu, upiera štátu právo na súdnu ochranu súdom priznanej pohľadávky pred ukracujúcimi právnymi úkonmi úpadcu. Na podporu tohto záveru poukázal na Nález Ústavného súdu ČR Pl. US 33/97, z ktorého vyplýva, že „Aplikácia práva vychádzajúca len z jeho jazykového výkladu je úplne neudržateľným momentom používania práva. Mechanická aplikácia abstrahujúca, resp. nevedomujúca si, a to buď úmyselne alebo v dôsledku nevzdelanosti, zmysel a účel právnej normy, činí z práva nástroj odcudzenia a neistoty.“

1.2. Vychádzajúc z povahy a účelu neodkladného opatrenia súd prvej inštancie uviedol, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúca potenciálna obava preukázaná „v rovine budúcnosti“. Stotožnil sa s argumentáciou žalobcu, že nariadením neodkladného opatrenia sa zabezpečí účel konania vo veci samej a do rozhodnutia súdu nedôjde k prevodu majetku na tretie osoby. V prejednávanej veci ide o majetok veľkej finančnej hodnoty a súd vníma, že nárok žalobcu (jeho budúca vymožitelnosť) bude ohrozený pre zlú finančnú situáciu protistrany. Prípadným prevodom majetku označeného v petite návrhu hrozí zhoršenie právneho postavenia žalobcu ako i možné sťaženie konania vo veci samej, ktorým je určenie neúčinnosti právnych úkonov. Vo vzťahu k primeranosti neodkladného opatrenia uviedol, že nakoľko pohľadávka žalobcu v tejto fáze nie je vyjadrená numericky (nárok štátu predstavuje hodnotu zostávajúceho majetku po uspokojení všetkých pohľadávok proti podstate a prihlásených pohľadávok voči úpadcovi), súd sa nezaoberal hodnotou tvrdenej pohľadávky a jej primeranosti k hodnote vecí, ku ktorým je obmedzené dispozičné právo protistrany.

2. Uznesenie v zákonnej lehote napadli odvolaním žalovaní v 1. a 2. rade (ďalej aj „povinné osoby“) z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), čím napadnutému rozhodnutiu vytýkali porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu a nesprávne právne posúdenie vecí.

2.1. V odvolacej argumentácii uviedli, že súd prvej inštancie spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia žalovaným nedoručil návrh žalobcu na jeho nariadenie, čím porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 331 ods. 1 veta prvá CSP a zásady č. 6, č. 9 CSP. S poukazom na § 160 a § 327 CSP súd neprávne postupoval aj pri aplikácii ustanovenia § 129 CSP pri odstraňovaní vád podania. Týmto nesprávnym procesným postupom bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolatelia sa nestotožnili ani s právnym posúdením vecí súdom prvej inštancie v jeho závere o danosti vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o neodkladnom opatrení a v konaní vo veci samej. Zotrvali na právnom názore, že štát má aj v konkurze podľa § 107a ZKR povinnosť prihlásiť si pohľadávku postupom vyplývajúcim z § 24 ZKR, ktorým sa zakladá jeho postavenie účastníka konania. V konkurze vedenom na majetok úpadcu M. R. štát takto nekonal, nemá preto postavenie konkurzného veriteľa a v prejednávanej veci nedisponuje aktívnou legitímáciou na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani na podanie žaloby vo veci samej. Odvolatelia mali za to, že štát je v konkurze vedenom podľa § 107a ZKR len prijímateľom nároku z trestu prepadnutia majetku, ktorý zostane po uspokojení všetkých prihlásených veriteľov. Z dôvodovej správy k zákonu č. 224/2010 Z.z. (ktorou bol s účinnosťou od 01.09.2010 zavedený § 107a ZKR) je zreteľná previazanosť trestnoprávnej a súkromnoprávnej úpravy. Zákon sleduje ochranu tretích osôb - veriteľov dlžníka a zákonodarca výkon trestu prepadnutia majetku riešil s použitím konkurzného zákona, kolektívnym uspokojením veriteľov dlžníka. Nie je preto možné prisvedčiť záveru prvoinštančného súdu, že konanie podľa § 107a ZKR je iniciované za účelom potrestania odsúdeného. Naopak, je iniciované za účelom uspokojenia veriteľov a následne odovzdania prepadnutého majetku štátu. Na základe uvedeného žalovaní vzniesli námietku nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2.2. Odvolatelia súdu prvej inštancie vytýkali nesprávnosť právneho posúdenia vecí aj v závere o dôvodnosti potreby bezodkladne upraviť pomery alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Uviedli, že majetok ktorý je predmetom žalobou odporovaných úkonov nadobudol žalovaný v 1. rade od developera v roku 2005 (byt 1-XG). V roku 2006 ho daroval synovi, keďže žalovaní mali v pláne tráviť čas v rodisku rodičov na južnom Slovensku. V byte syn býval až do roku 2012, kedy sa presťahoval do rodinného domu. Pre zhoršujúci sa zdravotný stav žalovanej v 2. rade a dostupnosť lekárskej starostlivosti v Bratislave, s odstupom rokov upustili od plánu presťahovať sa na vidiek. Syn prišiel s rozhodnutím, že túto bytovú nehnuteľnosť, ktorú žalovaný v I. rade kúpil a bol jej pôvodným vlastníkom, mu daruje späť. Od roku 2013 v byte žijú a žalovanej v 2. rade svedčí aj vecné bremeno doživotného bývania a bezodplatného užívania nehnuteľnosti in personam. Druhú nehnuteľnosť (byt č. X-FX) a k nej prislúchajúcu garáž daroval úpadca (syn žalovaných) žalovanej v 2. rade s možnosťou, aby ho prenájímala, keďže svoj nízky príjem - dôchodok vo výške 368,- Eur v podstatnej časti spotrebuje na lieky a lekársku starostlivosť. Na strane žalovaných neexistovali, ani neexistujú žiadne právne úkony, ktoré by smerovali k sťaženiu alebo zmareniu exekúcie voči majetku z odporovaných právnych úkonov. Naopak, vydanie neodkladného opatrenia je neoprávneným zásahom do ich majetkovej sféry. Poukázali na to, že majetok nadobudnutý ich synom štát nijako nezabezpečil ani počas trestného konania. Skutočnosť, že neexistoval dôvod na zaistenie majetku, niekoľkokrát prezentoval dozorujúci prokurátor v trestnom konaní. Takýmto konaním štát vymedzil rozsah majetku, ktorý má byť trestom postihnutý a bude podliehať konkurzu. Správca nie je oprávnený určovať väčší rozsah trestu než ten, ktorý bol zabezpečený v rámci trestného konania. Žalovaní uviedli, že obaja sú v pokročilom dôchodkovom veku, celý život poctivo pracovali a už samotná predstava existencie súdneho konania voči nim im spôsobuje psychický stres, ktorý sa podpisuje na ich

zdraví. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia podľa § 389 ods. 1 písm. b), d) zrušil.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach, na ktorých založil dôvodnosť neodkladného opatrenia. Uviedol, že žalovaní nadobudli majetok v čase prebiehajúceho trestného konania voči ich synovi a bezprostredne pred vyhlásením rozsudku. V čase realizácie prevodu majetku na žalovaných už úpadca musel mať vedomosť o hroziacom treste prepadnutia majetku, ktorý ušiel z konkurznej podstaty, hoci mal byť použitý na uspokojenie nároku štátu. S poukazom na právnu doktrínu (komentár k CSP Števček M. a kol. Praha: C.H. Beck 2016, str. 1107) doplnil, že pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebné uskutočnenie konkrétnych úkonov bezprostredne smerujúcich k sťaženiu, či zmareniu exekúcie. K procesnému pochybeniu súdu prvej inštancie nedoručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaným spolu s napadnutým uznesením uviedol, že táto vada nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, nakoľko nepredchádzala vydaniu rozhodnutia. Nedoručenie návrhu po vydaní rozhodnutia nemôže mať za následok jeho nesprávnosť, ani nesprávny procesný postup. Je možné ju odstrániť súdom prvej inštancie alebo odvolacím súdom. Žalovaní majú prístup do elektronického aj listinného spisu, čo im bez ťažkostí umožňovalo nahliadnuť do spisu ešte pred vydaním napadnutého uznesenia. Napadnuté rozhodnutie navrhol ako vecne správne potvrdiť. Voči žalovaným si súčasne uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaní v replike k vyjadreniu žalobcu zotrvali na predchádzajúcej argumentácii. Uviedli, že nedoručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh im súd znemožnil kvalifikovaným spôsobom uplatňovať prostriedky procesnej obrany, čím je daný dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia. S poukazom na pripojený článok JUDr. Jakuba Ľorka a JUDr. Štefana Mikuša zotrvali aj na dôvodnosti námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia a vo veci samej. Vo svojej argumentácii uviedli, že cit. autori v článku zverejnenom na portáli www.akademiapz.sk dospeli k záveru, že štát v konkurze podľa § 107a ZKR nemá postavenie konkurzného veriteľa, keďže nedisponuje pohľadávkou spôsobilou na uspokojenie s ostatnými veriteľmi, ale po skončení konkurzu má nárok na majetok odsúdeného, namiesto odsúdeného a nie popri konkurzných veriteľoch.

5. Žalobca v následnej duplike uviedol, že nespochybňuje povinnosť súdu doručiť návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak žalovaní mali možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom nahliadnutím do elektronického spisu alebo do jeho fyzickej podoby, ich prístup je formalistický a potláča zmysel doručenia návrhu. Ak sa žalovaní rozhodnú nevyužiť možnosť nahliadnuť do návrhu, hoci im v tom nič nebráni, ich správanie možno interpretovať tak, že nepocitujú potrebu dodať viac k procesnej obrane proti napadnutému uzneseniu. Vytýkaná vada podľa žalobcu nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Žalobca z dôvodu opatrnosti a za účelom odstránenia týchto formálnych námietok zaslal právnej zástupkyňi žalovaných e-mailom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia aj s jeho prílohami. Žalobca zotrval na svojom tvrdení i vo vzťahu k danosti jeho vecnej aktívnej legitímácie. Žalovanými uvádzaný odborný článok označil za vítanú odbornú diskusiu bez právnej záväznosti. Názor autorov článku si doposiaľ neosvojil v rozhodovacej praxi žiadny súd. Vo vyslovení záveru, ktorý právny názor zodpovedná textu, účelu a zmyslu právnej normy, majú posledné slovo súdy.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v rozsahu predpokladanom v § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania, v súlade s ustanovením § 385 CSP, oboznámil sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi uvedenými v odvolaní a dospel k záveru, že pokiaľ ide o odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade, nie je dôvodné.

7. Z obsahu spisu má odvolací súd preukázané, že nariadené neodkladné opatrenie je spojené s konaním vo veci samej, ktorou je žaloba žalobcu o neúčinnosť právnych úkonov voči konkurzným veriteľom dlžníka.

8. Neodkladné opatrenie nariadené súdom prvej inštancie súvisí s konkurzom na majetok dlžníka: M. R., nar. XX.XX.XXXX, vyhlásenom dňa 20.05.2019, zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku č. 95/2019. Prebiehajúci konkurz podlieha režimu § 107a ZKR a bol vyhlásený na základe právoplatného rozhodnutia trestného súdu č. k. 2To/3/2019 zo dňa 14.03.2019, ktorým bol dlžníkovi uložený trest prepadnutia majetku.

9. Podľa § 107a ods. 1 ZKR v znení účinnom od 01.03.2017 (v čase vyhlásenia konkurzu), ak príslušný súd doručí konkurznému súdu právoplatné rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia majetku, konkurzný súd bezodkladne bez návrhu rozhodne o vyhlásení konkurzu na majetok toho, komu bol takýto trest uložený. Konkurzný súd rozhoduje uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Takto vyhlásený konkurz sa vedie podľa tejto časti zákona.

10. Podľa § 107a ods. 2 ZKR, v cit. znení, v konaní podľa odseku 1

a) konkurzný súd ustanoví alebo odvolá správcu na základe návrhu orgánu štátnej správy príslušného podľa osobitného predpisu, 22b) ktorý bude spravovať majetok štátu podľa písmena d) (ďalej len "dočasný správca"),

b) právo popierať prihlásené pohľadávky má len správca a dočasný správca,

c) pôsobnosť príslušného orgánu vykonáva dočasný správca alebo ním určená osoba,

d) nárok štátu z prepadnutia majetku možno uspokojiť až po uspokojení všetkých pohľadávok proti podstate a všetkých prihlásených pohľadávok; zostávajúci majetok je správca povinný bez zbytočného odkladu po zrušení konkurzu vydať dočasnému správcovi.

11. Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona (ďalej aj „Tr. zák.“), trest prepadnutia majetku postihuje, v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania,

a) výťažok zo speňaženia majetku,

b) majetok vylúčený zo súpisu majetku podstát,

c) majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňaženiu majetku.

12. Podľa § 59 ods. 2 Tr. zák., vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

13. Podľa § 423 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku (ďalej aj „Tr. por.“), len čo sa stal rozsudok, ktorým bol uložený trest prepadnutia majetku, vykonateľným, zašle predseda senátu príslušnému konkurznému súdu rovnopis rozsudku bez odôvodnenia na postup podľa osobitného zákona.

14. Základ sporu medzi stranami, ktorý odvolací súd hodnotí ako právnu otázku podstatnú pre rozhodnutie o odvolaní, spočíva vo výklade § 107a ZKR. Konkrétne v posúdení, či táto právna norma upravujúca konkurz vedený na podklade právoplatného rozhodnutia o uložení trestu prepadnutia majetku, dáva z hľadiska jej jazykového a teleologického výkladu záver pre konštatovanie o postavení štátu ako veriteľa úpadcu. Vyriešenie uvedenej otázky je základom pre posúdenie vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia a pre ďalšie skúmanie jeho dôvodnosti.

15. Odvolací súd sa po posúdení právnej úpravy § 107a ZKR, v znení účinnom od 01.03.2017 (t. j. v čase vyhlásenia konkurzu) v spojení s § 59 Tr. zák. a § 423 Tr. por., stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že štátu postavenie veriteľa v konkurze vedenom podľa § 107a ZKR svedčí.

16. Odvolací súd pri plnení základnej úlohy súdov, ktorou je výklad práva prostredníctvom judikatúry, v mnohých prípadoch kriticky vníma nedostatočnosť, neúplnosť a žiaľ aj nejasnosť legislatívy. Stotožňuje sa preto s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie, že výklad práva nemôže spočívať len v mechanickej aplikácii jeho gramatického znenia. Súd je povolaný právo vykladať aj podľa zmyslu a účelu, ktorý sa daným zákonom sleduje (III. ÚS 341/2007, IV. ÚS 71/2013, II. ÚS 46/2015).

17. Ústavný súd SR v rozhodnutí IV. ÚS 71/2013-36 zaujal stanovisko, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona.

18. Dôvodová správa k čl. IV bod 2 zákona č. 224/2010 Z.z., ktorým sa do konkurzného zákona zaviedol § 107a uvádza, že predmetným ustanovením sa upravuje previazanosť trestu prepadnutia majetku alebo ochranného opatrenia zhabania majetku v nadväznosti na konkurzné konanie. V takomto prípade súd rozhodne o vyhlásení konkurzu ex offio bez ďalšieho, a to uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie.

19. Odvolací súd uvádza, že účelom osobitného konkurzu podľa § 107a ZKR, zavedeného novelou konkurzného zákona č. 224/2010 Z.z., je vysporiadanie záväzkov dlžníka voči jeho veriteľom z majetku dlžníka v súvislosti s trestom prepadnutia majetku dlžníka v prospech štátu.

20. Je nesporné, že samotné začatie konkurzu je vyvolané nárokom štátu vyplývajúcim z právoplatného rozhodnutia trestného súdu o uložení trestu prepadnutia majetku. Na rozdiel od konkurzu vedeného na návrh veriteľa alebo dlžníka (kde je konkurzný súd povinný skúmať splnenie podmienok konkurzu), v prípade § 107a ZKR je súdu daná zákonná povinnosť konkurz bezodkladne vyhlásiť.

21. Štát je jedným z veriteľov úpadcu s nárokom (pohľadávkou) na jeho majetok. Nárok štátu nespočíva v konkrétnej peniazmi vyjadrenej pohľadávke (v peňažnom plnení), ale v práve na majetok úpadcu (hmotný, nehmotný, majetkové práva ...), ktorý zostane po uspokojení všetkých veriteľov, ktorých pohľadávky podľa poradia predchádzajú osobitnú pohľadávkou štátu. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že túto pohľadávkou z hľadiska jej uspokojovania možno prirovnať k podriadenej pohľadávke.

22. Pohľadávkou voči dlžníkovi, spočívajúcu v práve na jeho majetok, si štát nie je povinný osobitne prihlasovať prihláškou, nakoľko jej priznanie a nespornosť vyplýva priamo z ust. § 107a ZKR. Odvolací súd sa preto nestotožnil s argumentáciou žalovaných, že postavenie štátu ako veriteľa je aj v konkurze

vedenom podľa § 107a ZKR v celom rozsahu podriadené režimu § 24 ZKR a vzniká až riadnym prihlásením pohľadávky. Povinnosť štátu prihlásiť si do konkurzu pohľadávku je daná len v prípade, ak by voči úpadcovi ešte evidoval aj prípadné peňažné pohľadávky vyplývajúce z iného právneho dôvodu - titulu (napr. nedoplatky, súdne pohľadávky, pokuty a iné sankcie uložené orgánmi štátu), ktoré je nutné prihlásiť prihláškou a vzťahuje sa len na tieto peňažné pohľadávky, čo však nie je prípad v prejednávanej veci.

23. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a procesného postupu súdu prvej inštancie nevzhladol dôvodnosť námietok žalovaných o porušení ich práva na spravodlivý súdny proces a naplnení odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Vo vzťahu k doručovaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd síce súhlasí s argumentáciou žalovaných, že procesnú povinnosť vyplývajúcu z § 331 ods. 1 veta prvá CSP súd prvej inštancie porušil a procesne pochybil, keď spolu s uznesením žalovaným nedoručil aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Toto procesné pochybenie súdu prvej inštancie ale, podľa názoru odvolacieho súdu, nedosahuje závažnosť svedčiacu o porušení práva žalovaných na spravodlivý súdny proces. Vo vzťahu k právnej úprave neodkladných opatrení nastolenej CSP je nutné uviesť, že účelom doručenia návrhu spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia je umožniť protistrane oboznámiť sa s obsahom a tvrdeniami strany uvedenými v návrhu na jeho nariadenie. Odvolací súd však poukazuje na to, že odvolanie smeruje voči rozhodnutiu súdu, ktorý je povinný v rozhodnutí sa vysporiadať s podstatnými skutkovými tvrdeniami strany a v dôvodoch rozhodnutia (uvedením podstatných úvah) uviesť skutočnosti, na ktorých spočíva právne záväzný výrok. Súd v rozhodnutí prenesie podstatnú časť návrhu, podstatné skutkové tvrdenia (ktoré považoval za rozhodujúce pre vydanie uznesenia), do samotného obsahu svojho rozhodnutia. Týmto spôsobom vymedzí a ozrejní stranám sporu skutkový stav a vymedzí časť návrhu, ktorú považoval pre vydanie rozhodnutia za podstatnú a vysporiadať sa s ňou. Odvolanie teda smeruje voči tej časti skutkových tvrdení, ktorá je obsiahnutá v napadnutom uznesení. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04, II. ÚS 449/2015).

24. Porušením práva na spravodlivý súdny proces je potrebné rozumieť také závažné a zásadné procesné pochybenie súdu, v dôsledku ktorého sa pred vydaním rozhodnutia strane sporu objektívne odňala možnosť (právo) uplatniť prostriedky procesného útoku alebo obrany a toto pochybenie môže mať vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Takéto porušenie v prejednávanej veci, podľa odvolacieho súdu, zistené nebolo. Súd prvej inštancie skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré považoval za podstatné, a ktoré hodnotil, uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia. Podľa odvolacieho súdu nemožno opomenúť ani skutočnosť, že právne zastúpení žalovaní, mali napriek pochybeniu súdu prvej inštancie pri doručovaní návrhu, možnosť oboznámiť sa s obsahom návrhu nahliadnutím právnej zástupkyne do elektronického súdneho spisu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol právnej zástupkyne žalovaných v konečnom dôsledku doručený priamo zo strany žalobcu, čím sa dostal do jej dispozičnej sféry a mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom.

25. K námietke žalovaných o procesnom pochybení prvoinštančného súdu pri aplikácii § 129 CSP a porušení práva na spravodlivý proces nesprávnou výzvou z 27.05.2020, ktorou žalobcu vyzval na upresnenie petitu návrhu (uznesenie č. k. 1Cbi/15/2020-4), odvolací súd uvádza, že s touto námietkou žalovaných o naplnení odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP sa nestotožnil. Súdna prax i právna doktrína už poukázala na rozpor a konflikt medzi § 129 ods. 1 a § 327 CSP, ako uvádzajú aj žalovaní, čo len potvrdzuje záver súdu o rozpornosti, resp. nedostatočnej kvalite legislatívy, ktorú je následne potrebné odstraňovať súdnym výkladom práva. Z doterajšej praxe a právnej doktríny (napr. uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co 39/2017, už cit. Komentár k CSP M. Števíček a spol., Diskusné fórum k CSP a CMP - Neodkladné a zabezpečovacie opatrenia/Žaloba, JUDr. J. Bajánková, doc. JUDr. Kristián Csach, PhD., LL.M., JUDr. Katarína Gešková, PhD., Pezinok 05.11.2018) možno ustáliť záver, že ustanovenie § 327 CSP sa aplikuje len na neodkladné opatrenia podané po (alebo súčasne) so začatím konania vo veci samej (čo je aj prípad v prejednávanej veci).

26. Podľa § 327 CSP, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti, alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

27. Odvolací súd uvádza, že za vady podľa § 327 CSP brániace pokračovaniu v konaní je potrebné považovať len zásadné nedostatky obligatórnych náležitostí návrhu a takú nezrozumiteľnosť petitu, ktorá bez ďalšieho súdu bráni pokračovať v konaní vydaním meritórneho rozhodnutia.

28. Z petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeného súdu dňa 19.05.2020, spolu so žalobou vo veci samej, takáto nezrozumiteľnosť, ani neurčitosť navrhovaného neodkladného opatrenia

nevyplýva. Navrhovateľ sa pôvodným petitom návrhu voči žalovaným domáhal zákazu prevádzať, zaťažovať alebo „akýmkoľvek iným spôsobom“ nakladať s tam označenými nehnuteľnosťami. Petitom návrhu bola dostatočne a jasne formulovaná vôľa - nárok žalobcu, ktorého dočasnej súdnej ochrany sa domáhal. Ako vyplýva z následnej výzvy súdu, nejasnosť, resp. neurčitosť súd vzhliadol len v časti petitu obsahujúcej slovné spojenie „akýmkoľvek iným spôsobom“ nakladať s majetkom a vo vzťahu k tejto časti žalobcu vyzval na upresnenie petitu. Odvolací súd však dodáva, že i bez odstránenia tohto nedostatku spočívajúceho v bližšom definovaní pojmu „akýmkoľvek iným spôsobom“, bol petit neodkladného opatrenia určitý a vykonateľný, keďže pojem prevádzať v sebe obsahuje zákaz scudzenia nehnuteľností (darom, kúpou, či iným spôsobom) a pojem zaťažovať v sebe obsahuje zákaz nakladať s nehnuteľnosťou spôsobom zakladajúcim právo tretej osoby (nájom, podnájom, záložné právo, vecné bremeno, zabezpečovací prevod práva). Súd prvej inštancie mal splnené podmienky na konanie o návrhu aj bez aplikácie § 129 CSP. Bolo preto vecou súdu, či vyzve žalobcu na upresnenie petitu v tejto časti, alebo návrh v časti „akýmkoľvek iným spôsobom“ odmietne. Použitím ustanovenia § 129 CSP došlo len k upresneniu pôvodného petitu bez zmeny ním uplatneného práva.

29. K námietke žalovaných o neprimeranosti nariadeného neodkladného opatrenia v zásahu do ich práv a nenaplnení zákonom predpokladaných podmienok jeho nariadenia podľa § 325 ods. 1 CSP, odvolací súd uvádza, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§ 329 ods. 1 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu (Najvyšší súd SR 1Cdo/201/2019).

30. V prejednávanej veci neodkladné opatrenie sleduje dosiahnutie účelu konania vo veci samej a zabránenie vzniku možných sporov pre prípad nakladania žalovaných s nehnuteľnosťami do budúcnosti. Trvanie neodkladného opatrenia je obmedzené trvaním konania vo veci samej, čím sa dosahuje pôsobenie jeho účinkov len na nevyhnutú dobu trvania konania vo veci samej. Podmienka osvedčenia dôvodnosti nároku žalobcu, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana, splnená bola. Žalobca osvedčil existenciu právnych úkonov úpadcu, ktorými došlo k zmenšeniu majetku úpadcu v čase bezprostredne pred vydaním rozhodnutia o uložení trestu prepadnutia majetku. V konaní bola osvedčená aj nepriaznivá majetková situácia žalovaných vyplývajúca z ich nízkeho príjmu tvoreného starobným dôchodkom. Žalovaní vo svojich vyjadreniach uviedli, že sporné nehnuteľnosti mali slúžiť nielen na zabezpečenie ich bývania, ale aj na prípadné krytie nákladov spojených s nevyhnutným zabezpečením zdravotnej starostlivosti a liekov. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že len pokrytie pravidelných prevádzkových nákladov spojených s užívaním nehnuteľností (napr. mesačné poplatky do FPÚO) môžu vzbudzovať odôvodnenú obavu, že žalovaní budú nútení nakladať, resp. zaťažiť nehnuteľnosti za účelom dosiahnutia príjmu na pokrytie ich nevyhnutných nákladov.

31. Nariadené neodkladné opatrenie neobmedzuje žalovaných v nakladaní s nehnuteľnosťami, ani v ich nerušenom užívaní bežným spôsobom. Obmedzuje ich len v práve nakladať s nimi za účelom dosiahnutia príjmu a v ich prípadnom bezodplatnom poskytnutí tretej osobe. Doba trvania neodkladného opatrenia je limitovaná trvaním konania vo veci samej. Neodkladné opatrenie tak obmedzuje žalovaných len v nevyhnutnom rozsahu a spôsobom, ktorým je z pohľadu odvolacieho súdu zachovaná rovnováha medzi právom žalobcu na dočasnú súdnu ochranu a právom žalovaných na ochranu vlastníctva pred neprimeraným zásahom.

32. Odvolací súd s poukazom na § 340 ods. 1 CSP záverom dopĺňa, že ak neodkladné opatrenie zanikne, alebo bude zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa (žalobcu) bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikla. Pokiaľ by sa teda v ďalšom konaní ukázalo, že nariadené neodkladné opatrenie nemá oporu vo výsledku konania vo veci samej, zákon osobe z neodkladného opatrenia povinnej priznáva účinný prostriedok právnej ochrany, čo je obom právne zastúpeným stranám sporu známe.

33. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

34. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. S poukazom na zistený skutkový stav a cit. ust. zákona, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcoví, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech a uplatnil si nárok na ich náhradu tento nárok v plnom rozsahu priznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).